

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului

Cu duhul plin de dor după om cobor glasul Meu peste pământ. Cobor mereu învățătură de viață peste om și din gura Mea îl vestesc, pentru ca să se întoarcă de la moarte la viață, că n-are cine să-l vindece de moarte pe om pe pământ, căci omul este neputincios pentru că este păcătos.

Sunt Domnul! Sunt Fiul Tatălui Savaot și am murit pe cruce și am înviat prin cruce ca să fiu vindecarea și învierea fiecărui om care poate să creadă că Eu sunt Cel ce dau viață omului. Sunt Domnul Iisus Hristos, Cel plin de milă pentru omul păcătos și neștiutor al tainelor vieții.

Intru în carte cu duhul învățaturii de viață, copii străjeri în calea cuvântului Meu. învățătura Mea pentru om este râu care nu seacă, ci curge și adapă pe cei însetați și, iarăși, răzvrătește și neliniștește pe cei necredincioși, pe cei ce nu vor să se despartă de păcat. Râul Meu de cuvânt însă curge și nu stă din curs, și se apropie de om pentru vindecarea lui așa cum M-am apropiat Eu de cel pătimăș cu patimă lungă de treizeci și opt de ani și i-am grăit spunându-i: *«Vrei să te faci sănătos?»*, iar el Mi-a răspuns: *«Vreau, Doamne, dar n-am pe nimeni, iar când îngerul vindecării coboară și tulbură apa pentru vindecarea celui ce intră întâi în ea, altul se coboară înaintea mea»*. Atunci Eu i-am poruncit lui: *«Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă!»*, și el a umblat, căci s-a făcut sănătos.

O, poporul Meu, o, popor al cuvântului Meu de azi, tot cuvântul Meu se naștea din tot ceea ce întâmpinam în față atunci și apoi, din tot ceea ce era în oameni și în ucenicii Mei atunci și apoi. Așa și azi lucrez, căci Eu nu vorbesc de la Mine însumi. Omul însă nu este ca Dumnezeu în grăirea sa. Omul vorbește de la sine și nu este sigur de ceea ce spune, căci el nu este cunoscător ca Dumnezeu, ci este ca omul, iar omul este neputincios. Omul care nu vorbește de la Dumnezeu pe pământ este om mincinos, pentru că omul este neputincios pentru el și pentru om chiar și când crede el că poate.

L-am tămăduit pe cel pătimăș de treizeci și opt de ani și apoi l-am întâlnit iarăși și am zis: *«Iată, te-ai făcut sănătos. Nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ție și mai rău»*. O, poporul Meu, omul nu trebuie să creadă că poate, căci voința pentru toate stă la Dumnezeu și nu la om, iar omul trebuie să nu păcătuiească dacă voiește să vrea Dumnezeu pentru el. Nimeni, nimeni și nimic nu-i poate face rău omului decât păcatul lui, păcatul din el, pentru care nimeni și nimic nu are vină în afară de el întru totul. O, n-ar mai fi duh de judecată între om și om dacă omul ar vrea să creadă desăvârșit ceea ce Eu am spus acum despre vina omului cea de ieri și cea de azi și cea de mâine, și atunci ar avea omul umilință și nu judecată în el. Vai celui ce nu are cine să-l îndrepte viața și vina și să-l împace cu Dumnezeu, căci omul singur nu poate face aceasta, de vreme ce este vinovat de păcat, ci îi trebuie mijlocitor pentru vina lui, pentru viața lui, pentru patima lui, și iată, numai umilință în toată clipa îi trebuie lui pentru vindecarea lui de păcat, și apoi îi trebuie iubire pentru Dumnezeu, iubire mare, căci femeii păcătoase i s-au iertat păcatele numai pentru că a iubit pe Dumnezeu cu putere, cu putere multă, tată. O, iată ce face iubirea pentru Dumnezeu în om! Cel ce iubește mult această lucrare de cuvânt, lucrarea Mea de venire iarăși cu salvarea din păcat a omului, i se iartă lui păcatele numai pentru atât, numai să văd Eu la el toate câte erau în inima femeii păcătoase, care a venit după Mine cu lacrimi de pocăință și cu iubire fără margini pentru ființa Mea, pentru lucrarea Mea peste om, și fericit este la Mine cel care Mă cunoaște și Mă urmează apoi cu multă iubire, după ce M-a aflat în acest izvor, cu care Eu vin acum pe pământ. Amin.

O, poporul Meu, a venit clipa să-ți spun ție, tată, un cuvânt cu putere, și iată ce-ți spun: voi, cei care ați crezut și credeți și veți crede în lucrarea Mea de cuvânt, purtându-vă după Mine prin

ea, prin glasul ei învățător pentru viața din om, iubiți-Mi mult acești copii prin care trec ca să vă hrănesc pe voi cu multul Meu cuvânt de iubire și de înviere, și vi se vor ierta vouă păcatele numai pentru atât, tată, căci sarcina Mea de peste ei este grea, și ei trebuie iubiți cu toată inima din om, și nicidecum să-i învinuiți pe ei vreodată pentru rătăcirea inimii din creștin, ci trebuie primiți de creștin pentru ca să se vindece el de rătăcirea lui și să nu cadă prin ea, că iarăși spun: nimeni și nimic nu-i poate face rău omului decât păcatul din el, pentru care nimeni și nimic nu are vină în afară de el întru totul. Eu i-am spus celui pătimăș de treizeci și opt de ani după ce l-am vindecat prin cuvânt: *«Dacă te-ai făcut sănătos, nu mai păcătuiești, ca nu cumva să îți se întâmple ție și mai rău»*, dar mai întâi l-am întrebat pe el: *«Vrei să te faci sănătos?»*. L-am văzut pe el venind mereu la apa vindecării prin venirea îngerului peste ea, și nădejdea lui în Dumnezeu îl aducea mereu la locul vindecător, dar era pătimăș și nu putea singur să intre în apă când ea se tulbura la venirea îngerului care vindeca. L-am vindecat pe el prin cuvânt, poruncindu-i: *«Ia-ți patul tău și umblă!»*, și la porunca Mea el a umblat, și s-a făcut sănătos în clipa aceea. O, așa se naște cuvântul Meu peste pământ, dar omul nu este ca Dumnezeu întru grăirea sa, pentru că el vorbește de la sine și nu este cunoscător ca Dumnezeu, ci este ca omul, și de aceea omul nu știe taina vindecării lui și a puterii lui, taină care stă în Dumnezeu pentru om și nu în om, și de aceea Eu, Domnul puterilor și al milei, vin și îl întâmpin pe om ca să-l fac să Mă cunoască și să Mă iubească și să Mă urmeze apoi cu mare iubire, și pentru ca să-l vindec Eu apoi de toate păcatele lui, pentru iubirea lui de Dumnezeu, iubire cu lacrimi, iubire cu putere în ea, poporul Meu. Amin.

Cobor pe pământ cuvânt de viață și îl chem pe om la Mine, îl chem de la moarte la viață, că n-are cine să-l vindece de moarte pe om pe pământ. Omului îi trebuie umilință și iubire, cu care să vină să-Mi spună: *„Doamne, de voiești, poți să mă curățești”*, iar Eu să-i spun lui atunci: *„Voiesc, curățește-te!”*. Umlința îl ajută pe om să vină la Mine, iar iubirea îl face să creadă și să se vindece, și așa îl ajut Eu pe el de la moarte la viață, dar dacă omul nu are putere de trezire nu se scoală să vină, ci rămâne pătimăș bietul de el.

Și acum strig cu glas durut și plin de dor, strig iarăși cuvânt de trezire peste neamul român și spun:

O, neam român, Hristos a înviat! Eu însumi îți dăruiesc acest salut de înviere, căci am înviat atunci, și în clipa aceea Tatăl a rostit între cele cerești numele tău, și ți-a trimis cămășuță de botez apoi și așa te-a zidit El a Mea înaintea Lui. De atunci Eu îți aștept slava ta cea de azi, venirea Mea pe vatra ta cu slava cuvântului Meu cel pentru înnoirea lumii prin nașterea din nou a ta, și apoi a lumii de sub cer, precum este scris, iar tu ridică-te acum când te chem ca să fii! O, ridică-te, căci, vrei nu vrei, tu stai acum întru întâmpinarea Mea, fiindcă pe vatra ta am pus la răsărit un sâmburel mititel din care Mi-a crescut un popor, pe care Mă sprijin cu slava Mea de azi, cu lucrarea Mea și a cuvântului Meu peste pământ acum. O, patria Mea de azi, luminează-te, căci soarta ta e în mâna Mea, nu e în mâna ta. Am venit la tine să te vestesc a Mea, să te vestesc mereu a Mea, căci Tatăl așa a binevoit. Curând, curând tu Mă vei asculta pe deplin, și Eu voi fi Domnul și Dumnezeul tău, precum și sunt, și atunci vei fi și tu precum sunt Eu, căci la Tatăl pe tron stă scris că tu ești și vei fi regină peste popoare, fiindcă Domnul este Stăpânul tău.

O, crezi nu crezi, vrei nu vrei, Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, scumpă patria Mea de azi, patrie a lui Dumnezeu pe pământ acum, la sfârșit de timp. Tot cerul coboară pe vatra ta când vine să petreacă în mijlocul poporului Meu ales din tine ca să-Mi fie popor și cale de venire a Mea de la Tatăl iarăși pe pământ la om. Sunt învăluit în cuvânt și așa cobor în mijlocul tău, și sunt plin de umilință și Mă ascund în nor de cuvânt. Am peste tine planul Meu cel de la sfârșit de timp pentru soarta cerului și a pământului, căci trebuie să fac ceruri noi și pământ nou, precum este scris în Scripturi să se împlinească făgăduințele făcute de Mine pentru vremea veșniciei care vine și se apropie să vină, iar Eu Mi-am așezat în tine masa cuvântului Meu, hrana cea pentru sfinți, și vin pe vatra ta cu sfinții Mei, vin mereu, împlinind Scriptura care spune: *«Vine Domnul cu zecile*

de mii de sfinți ai Săi». O, cum să fac cu tine să te umilești frumos și să crezi cu putere și cu iubire plină de putere, ca apoi să-ți iert Eu păcatele, tată, și să-ți șterg fața, scumpă patria Mea? Cum, tată, să te ajut să-Mi deschizi și să intru la tine cu povața Mea pentru împodobirea ta cea pentru slava Mea? O, cum să te aduc în stare să ieși întru întâmpinarea Mea? Să te curăț de toți dușmanii din tine? Să iau de pe tine jugul robiei? Dar știi tu robia ta? O, țara Mea de azi, știu Eu robia ta. Nu este nimeni în tine să-ți vrea viața ta între cei ce s-au zbatut să stea peste tine în numele tău. O, trezește-te, ca să nu te trezesc Eu, ca să nu te trezească durerile, tată! Învață de la Mine să iubești dreptatea și să cauți cu cel cu dreptate pentru tine, că ai căzut în robie mai grea decât cea de mai înainte, tată. Un picuț, și nu va mai putea omul peste tine, ci voi putea numai Eu, numai Dumnezeu, căci tu ești patria lui Dumnezeu și a sfinților Lui, cu care El vine pe vatra ta cuvânt de Duh Sfânt. Tu ești patria cerească pe pământ. O, vino și întreabă-Mă de soarta ta, vino, tată, și ascultă de povața Mea, că ești în vreme de cumpănă și nu știi cum să lucrezi pentru tine și pentru Mine cu tine, iar Eu sunt Cel ce am în mâna Mea salvarea ta, care nu poate veni de la om, căci omul este pătimas, și este mincinos tot omul care nu-L iubește pe Dumnezeu pe pământ.

O, patria Mea de azi, caută, tată, pentru cel cu inima curată pentru tine și nu te mai da robiei. Eu, Domnul, îți desfac acum ochii ca să vezi și ca să poți ca Dumnezeu. Eu, Domnul, cobor darul Duhului Sfânt peste tine ca să știi și ca să faci de la Duhul Sfânt și nu de la tine, căci omul este neputincios peste tine, fiindcă tu ești a lui Dumnezeu. Vrei nu vrei, tu ești a Mea, ești țara întoarcerii Mele după două mii de ani de la Tatăl la om și te țin sub mantia Mea și te voi înălța, dar te voi curăți de duhul cel de pe pământ, țara Mea de azi, și apoi tu vei putea pentru slava Mea din tine, iar Eu nu voi mai suspina, că Eu plâng cu sfinții, plâng de deasupra ta și te aștept a Mea. Amin. Tu nu Mă aștepti, dar te aștept Eu, și sunt Domnul Atotputernicul și sunt Cel ce sunt, și voi lucra de la Tatăl, și lucrarea Mea din tine va străluci peste pământ, și toate neamurile se vor adăpa din izvorul Meu de cuvânt din mijlocul tău și vor cunoaște de la Dumnezeu și vor slăvi slava Mea și a ta, dar vino spre trezire sfântă, țara Mea. Vino, o, vino, căci Eu sunt în tine cuvânt de Duh Sfânt și sunt Domnul Dumnezeuul tău și sunt Cel ce sunt, o, țara Mea de azi. Amin, amin, amin.

05/18-05-2008